

Le pouvoir du service individualisé

Par Peter M. Johnson
des soixante-dix

Fuqia e Dhënies së Shërbesës ndaj Individit

Nga Plaku Piter M. Xhonson,
i Të Shtatëdhjetëve

Conférence générale d'octobre 2025

Lorsque nous servons une personne à la fois, nous invitons chaque personne à venir au Christ et à servir dans la maison du Seigneur.

Frères et sœurs, merci pour votre fidélité et votre dévouement envers Jésus-Christ en ces temps difficiles. Vous êtes merveilleux, vous êtes magnifiques. Chacun d'entre vous est un enfant de Dieu. Je prie pour que nous reconnaissons l'influence du Saint-Esprit en devenant de véritables disciples dévoués de Jésus-Christ et en nous aidant les uns les autres dans cet effort, et pour que nous ressentions sa joie lorsque nous servons dans la maison du Seigneur.

Le président Nelson a déclaré : « C'est maintenant le moment pour vous et moi de nous préparer à la seconde venue de notre Seigneur et Sauveur, Jésus-Christ. C'est maintenant le moment de faire de notre vie de disciple notre priorité. Dans un monde rempli de distractions étourdissantes, comment pouvons-nous y arriver ? »

Il nous donne la réponse à cette question : « Adorer régulièrement dans le temple nous aidera. Dans la maison du Seigneur, nous nous concentrons sur Jésus-Christ. [...] Nous apprenons à le connaître. [...] Chaque personne qui cherche sincèrement Jésus-Christ le trouvera dans le temple. »

Alors, comment devenir des disciples dévoués de Jésus-Christ et comment s'aider mutuellement à le devenir ? Nous servons une personne à la fois. Servir à la manière du Sauveur implique de faire preuve de compassion, de bonté, de patience et d'amour sans jugement. Lorsque nous servons une personne à la fois, nous invitons la personne à venir au Christ et à

Ndërsa i japim shërbesë individit, ne e ftojmë individin të vijë te Krishti dhe të adhurojë në shtëpinë e Zotit.

Motra dhe vëllezër, faleminderit për përkushtimin tuaj besnik për të ardhur te Jezu Krishti gjatë këtyre kohëve sfiduese. Jeni të mrekullueshëm, jeni të bukur dhe jeni secili një fëmijë i Perëndisë. Unë lutem që ta dallojmë ndikimin e Frymës së Shenjtë ndërsa bëhemi, dhe e ndihmojmë njëri-tjetrin të bëhemi, vërtet dishepuj të përkushtuar të Jezu Krishtit dhe të ndiejmë gëzimin e Tij kur adhurojmë në shtëpinë e Zotit.

Presidenti Rasëll M. Nelson shpalli: “Tani është koha që ju dhe unë të përgatitemi për Ardhjen e Dytë të Zotit dhe Shpëtimtarit tonë, Jezusit, Krishtit. Tani është koha ta bëjmë dishepullimin tonë përparësinë tonë më të lartë. Në një botë të mbushur me shpërqendrime marra-mendëse, si mund ta bëjmë këtë?”

Ai e dha përgjigjen: “Adhurimi i rregullt në tempull do të na ndihmojë. Në shtëpinë e Zotit, ne përqendrohemi te Jezu Krishti. ... Arrijmë ta njohim Atë. ... Çdo kërkues i sinqertë i Jezu Krishtit do ta gjejë Atë në tempull.”

Pra, si bëhemi, dhe e ndihmojmë njëri-tjetrin të bëhemi, dishepuj të përkushtuar të Jezu Krishtit? Ne i japim shërbesë individit. Dhënia e shërbesës sipas mënyrës së Shpëtimtarit përfshin dhembshurinë, dashamirësinë, durimin dhe dashurinë pa gjykuar. Ndërsa i japim shërbesë individit, ne e ftojmë individin të vijë te Krishti dhe të adhurojë në shtëpinë e Zotit për të mar-

servir dans la maison du Seigneur pour recevoir son pouvoir rédempteur. En d'autres termes, lorsque nous servons une personne à la fois, demanièreà la conduire à la maison du Seigneur, nous nous aidons mutuellement à devenir des disciples dévoués.

Jésus-Christ nous enseigne le pouvoir que l'on obtient en servant chaque personne individuellement avec amour et sans jugement. Souvenez-vous de la Samaritaine au puits. Cette femme devait se sentir insignifiante, seule, découragée et non reconnue. Peut-être a-t-elle même eu l'impression de ne pas être à sa place. Au cours de sa vie, elle avait eu cinq maris, et l'homme avec qui elle vivait n'était pas son mari. D'autres avaient peut-être porté un jugement injuste sans connaître sa situation personnelle. C'était peut-être l'une des raisons pour lesquelles elle était venue au puits seule, au moment le plus chaud de la journée. Et pourtant, elle a été l'une des premières à qui Jésus-Christ a déclaré qu'il était le Messie. Pour lui, cette femme était une fille de Dieu.

Jésus-Christ a enseigné à cette femme que, grâce à lui, une personne peut recevoir la vie éternelle en buvant à la source d'eau vive. Il a déclaré : « Celui qui boira de l'eau que je lui donnerai n'aura jamais soif, et l'eau que je lui donnerai deviendra en lui une source d'eau qui jaillira jusque dans la vie éternelle. »

La femme de Samarie a ressenti l'amour du Sauveur et a reçu un témoignage qu'il est le Messie par l'intermédiaire de l'Esprit. Après avoir reçu ce témoignage, elle est retournée en ville et a invité les gens à venir et à voir. Beaucoup ont cru que Jésus était « vraiment le Sauveur du monde ». Le Christ a servi chaque personne individuellement ; de ce fait, d'autres personnes sont devenues ses disciples dévoués.

Pierre et Jean, les apôtres du Christ, nous parlent du pouvoir que l'on obtient en servant avec compassion une personne à la fois. Souvenez-vous de cet homme, boiteux de naissance, qu'on plaçait tous les jours à la porte du temple pour qu'il demande l'aumône. Cet homme devait se sentir insignifiant, seul, découragé et non reconnu. Peut-être a-t-il même eu l'impression de ne pas être à sa place.

« Alors Pierre lui dit : Je n'ai ni argent, ni or ; mais ce que j'ai, je te le donne : au nom de Jésus-Christ de Nazareth, lève-toi et marche. »

Pierre a pris l'homme par la main droite et l'a

rë fuqinë e Tij shëlbuese. E thënë ndryshe, ne e ndihmojmë njëri-tjetrin të bëhemi dishepuj të përkushtuar ndërsa i japim shërbesë individit sipasmënyraveqë na çojnë në shtëpinë e Zotit.

Ne mësojmë nga Jezu Krishti fuqinë e dhënies së shërbesës ndaj individit me dashuri dhe pa gjykuar. Ju kujtohet gruaja samaritane te pusi. Kjo grua mund të jetë ndier e parëndësishme, e vetmuar, e shkurajuar dhe e pavënë re. Ajo mund të ketë ndier se nuk kishte përkatësi. Gjatë gjithë jetës së vet, ajo pati pesë bashkëshortë dhe burri me të cilin po jetonte, nuk ishte i shoqi. Të tjerët mund të kenë dhënë një gjykim të padrejtë, pa i ditur rrethanat e jetës së saj. Kjo mund të jetë një nga arsyet pse ajo erdhi e vetme te pusi në orën më të nxehtë të ditës. Dhe prapëseprapë, ajo ishte një nga personat e parë të cilëve Jezu Krishti u shpalli se Ai ishte Mesia. Për Të, kjo grua ishte një bijë e Perëndisë.

Jezu Krishti i mësoi asaj gruaje se nëpërmjet Tij një njeri mund të marrë jetën e përvetshme duke marrë nga ujii gjallë. Ai shpalli: “Kush pi nga uji që do t'i jap unë nuk do të ketë më kurrë etje ...; por uji që unë do t'i jap do të bëhet ... një burim uji që gufon në jetë të përvetshme”.

Gruaja nga Samaria e ndjeu dashurinë e Shpëtimtarit dhe mori dëshmi nëpërmjet Shpirtit se Ai është Mesia. Pas kësaj dëshmie, ajo u kthye në qytet dhe i ftoi të tjerët të vinin e të shihnin dhe shumë njerëz besuan se Jezusi ishte “me të vërtetë Krishti, Shpëtimtari i botës”. Krishti i dha shërbesë individit me dashuri; si rrjedhojë, njerëz të tjerë u bënë dishepuj të Tij të përkushtuar.

Ne mësojmë për fuqinë e dhënies së shërbesës ndaj individit me dhembshuri nga Apostujt e Krishtit, Pjetri dhe Gjoni. Juve ju kujtohet një burrë i çalë që prej lindjes, i cili rrinte çdo ditë te porta e tempullit duke kërkuar para. Ky burrë mund të jetë ndier i parëndësishëm, i vetmuar, i shkurajuar dhe i pavënë re. Ai mund të ketë ndier se nuk kishte përkatësi.

“Por Pjetri tha: ‘Unë nuk kam as argjend, as ar, por atë që kam po ta jap: në emër të Jezu Krishtit Nazarenas, çohu dhe ec!’”

Pjetri e kapi burrin nga dora e djathtë, e

aidé à se lever, et l'homme a été guéri. Immédiatement après le miracle, l'homme est entré dans le temple avec Pierre et Jean, « marchant, sautant et louant Dieu ». Pierre et Jean ont servi cet homme de façon à le conduire à la maison du Seigneur. Ce dernier est ensuite devenu un disciple dévoué du Christ.

Mes amis, il y a eu des moments dans ma vie où je me suis également senti insignifiant, seul, découragé et non reconnu. J'ai eu l'impression de ne pas être à ma place. J'ai été baptisé et confirmé membre de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours à l'âge de dix-neuf ans. Un an plus tard, j'ai accepté l'appel à servir en tant que missionnaire à plein temps, mais il y avait encore beaucoup de choses que je ne connaissais pas sur l'histoire de l'Église.

Au début de mon service missionnaire, j'ai appris qu'il y avait eu une période durant laquelle les hommes d'origine noire africaine n'étaient pas autorisés à recevoir toutes les bénédictions découlant du culte dans la maison du Seigneur. Cette découverte a suscité en moi des sentiments de colère, de confusion, de doute et de peur. Ces sentiments étaient si intenses que j'ai perdu, pour un temps, ma capacité de reconnaître le Saint-Esprit.

Heureusement, j'avais un collègue missionnaire merveilleux, Kevin Vick, qui m'a servi avec amour, patience et gentillesse. Chaque soir, alors qu'il était témoin de mes sentiments de doute et d'incertitude, il disait simplement au jeune elder Johnson que j'étais : « Je vous aime. » Environ deux semaines plus tard, je me suis autorisée à ressentir l'amour de Kevin. J'ai eu le courage de prier notre Père céleste au nom de Jésus-Christ. Alors que je priais, j'ai été guidé vers la section 6 des Doctrine et Alliances, aux versets 21 à 23, où il est dit :

« Voici, je suis Jésus-Christ, le Fils de Dieu. [...] Je suis la lumière qui brille dans les ténèbres [...]. »

« Reporte-toi à la nuit où tu as crié vers moi dans ton cœur, afin de connaître la vérité de ces choses. »

« N'ai-je pas apaisé ton esprit à ce sujet ? Quel témoignage plus grand peux-tu avoir que celui de Dieu ? »

En lisant, je me suis souvenu. Je me suis souvenu du jour où j'avais jeûné et prié pour savoir si le Livre de Mormon est la parole de Dieu et si Joseph Smith est le prophète du Rétablissement.

ngriti në këmbë dhe burri u shërua. Fill pas mrekullisë, burri hyri në tempull me Pjetrin dhe Gjonin “duke ecur, duke u hedhur dhe duke lavdëruar Perëndinë”. Pjetri dhe Gjoni i dhanë shërbesë individit në mënyra që e çuan në shtëpinë e Zotit dhe ky burrë u bë dishepulli i përkushtuar i Krishtit.

Miq të e mi, ka pasur çaste në jetën time kur edhe unë jam ndier i parëndësishëm, i vetëm, i shkurajuar dhe i pavënë re. Unë jam ndier sikur nuk kisha përkatësi. U pagëzova dhe u konfirmova një anëtar i Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme kur isha 19 vjeç. Një vit më vonë, pranova thirrjen për të shërbyer si misionar kohëplotë, por kishte shumë gjëra që akoma nuk i kisha mësuar për historinë e Kishës.

Herët në shërbimin tim misionar, mësova se pati një periudhë që njerëzit me prejardhje afrikane zezake nuk lejoheshin të gëzonin të gjitha bekimet e adhurimit në shtëpinë e Zotit. Dijenia për këtë gjë për herë të parë, solli ndjenja zemërimi, pështjellimi, dyshimi dhe frike. Këto ndjenja ishin kaq të forta sa aftësia ime për ta dalluar Frymën e Shenjtë më humbi për një periudhë kohore.

Për fat të mirë, kisha një shok misioni të mrekullueshëm, Kevin Vikin, i cili më dha shërbesë me dashuri, durim e dashamirësi. Çdo natë teksa ishte dëshmitar i ndjenjave të mia të dyshimit dhe pasigurisë, ai thjesht do të më thoshte mua, i ri asokohe: “Elldër Xhonson, ta dua të mirën”. Pas gati dy javësh, i lejova vetes ta ndieja dashurinë e Kevinit. Unë fitova kurajën për t'iu lutur Atit Qiellor në emrin e Jezu Krishtit. Ndërsa lutesha, më tërhoqi seksioni 6 i librit Doktrina e Besëlidhje, vargjet 21–23, ku thuhet:

“Vër re, unë jam Jezu Krishti, Biri i Perëndisë. ... Unë jam drita që shkëlqen në errësirë. ...

... Sill ndër mend natën kur më bërtite në zemrën tënde, që të mund të dije lidhur me të vërtetën e këtyre gjërave.

A nuk i fola paqe mendjes tënde lidhur me çështjen? Ç'dëshmi më të madhe mund të kesh sesa nga Perëndia?”

Ndërsa lexoja, m'u kujtua. M'u kujtua dita kur kisha agjëruar dhe isha lutur për të ditur se Libri i Mormonit është fjala e Perëndisë dhe se Jozef Smithi është Profeti i Rivendosjes. M'u ku-

Je me suis souvenu des alliances que j'avais faites dans la maison du Seigneur, qui m'avaient lié à Jésus-Christ d'une manière très personnelle et intime. J'ai ressenti l'amour du Sauveur et sa miséricorde, et il m'a donné l'assurance que l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours est son royaume sur la terre et qu'elle est nécessaire pour nous préparer à sa seconde venue. Ces souvenirs m'ont aidé à reconnaître de nouveau le Saint-Esprit et à comprendre plus pleinement que Jésus est le Christ et que je suis son disciple.

Il nous arrivera parfois d'avoir des questions sans réponse et le sentiment d'être insignifiants, découragés, seuls et non reconnus. Cependant, mes amis, nous devons marcher résolument avec foi en Jésus-Christ et nous souvenir de ses paroles :

« Que votre cœur ne se trouble point. »

« Vous aurez des tribulations dans le monde ; mais prenez courage, j'ai vaincu le monde. »

Je suis témoin de cette réalité et de la bénédiction promise par le Sauveur.

Alors, que pouvons-nous faire pour nous assurer que notre façon de servir chaque personne individuellement, à la manière du Sauveur, soit la plus efficace possible ? Vivre la doctrine du Christ nous aidera. Comme l'a décrit le président Nelson : « Vivre la doctrine du Christ produit le cycle vertueux le plus puissant, créant un élan spirituel dans notre vie.

« Si nous nous efforçons de vivre les lois supérieures de Jésus-Christ, [...] le Sauveur nous élève au-dessus de l'attraction de ce monde déchu en nous accordant plus de charité, d'humilité, de générosité, de gentillesse, de discipline, de paix et de repos. »

Frère Renlund explique : « L'élan [spirituel] produit par le fait de vivre la doctrine du Christ, n'alimente pas uniquement la transformation de notre nature divine en notre destinée éternelle, il nous incite également à aider autrui de manière appropriée. » Frère Renlund nous rappelle que « guérir [nous rendre saints] est la mission du Sauveur. La nôtre, c'est d'aimer. D'aimer et de servir de façon à ce que tous se rapprochent de Jésus-Christ ».

Notre capacité à vivre la doctrine du Christ sera enrichie en étudiant le Livre de Mormon chaque jour et en prenant la Sainte-Cène chaque semaine. Le président Nelson a déclaré que le Livre de Mormon « enseigne la doctrine du Christ [et]

jetuan besëlidhjet e bëra në shtëpinë e Zotit që më lidhin me Jezu Krishtin në një mënyrë aq vetjake dhe intime. E ndjeva dashurinë e Shpëtimtarit, mëshirën e Tij dhe sigurinë e Tij se Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, është mbretëria e Tij në tokë dhe është e domoshme për të na përgatitur për Ardhjen e Tij të Dytë. Ngaqë i solla ndër mend këto gjëra, isha përsëri në gjendje ta dalloja Frymën e Shenjtë dhe të kuptoja më plotësisht se Jezusi është Krishti dhe unë jam dishepulli i Tij.

Ndonjëherë do të kemi pyetje pa përgjigje dhe ndjenja të të qenit të parëndësishëm, të shkurajuar, të vetëm dhe të pavënë re. Megjithatë, miqtë e mi, ne duhet të shkojmë përpara me besim te Jezu Krishti dhe të kujtojmë fjalët e Tij:

“Zemra juaj mos u tronditë”.

“Në botë do të keni mundime, por merrni zemër, unë e munda botën.”

Jam dëshmitar i kësaj të vërtete dhe i bekimit të premtuar nga Shpëtimtari.

Atëherë, çfarë mund të bëjmë për t'u siguruar që dhënia e shërbesës sonë ndaj individit sipas mënyrës së Shpëtimtarit të jetë sa më e efektshme? Të jetuarite doktrinës së Krishtit do të na ndihmojë. “Të jetuarit e doktrinës së Krishtit”, – siç e përshkroi Presidenti Nelson, – “mund të prodhojë ciklin më të fuqishëm e të virtytshëm, duke krijuar hov shpirtëror në jetën tonë.

Ndërsa përpiqemi t'i jetojmë ligjet më të larta të Jezu Krishtit, ... Shpëtimtari nangrembi ndikimin e kësaj bote të rënë duke na bekuar me dashuri hyjnore, përlësi, bujari, dashamirësi, vetëdisiplinë, paqe dhe prehje më të madhe.”

“[Ky] hov [shpirtëror,] i prodhuar ngatë jetuarite doktrinës së Krishtit”, – shpjegon Plaku Dejll G. Renland, – “jo vetëm që e fuqizon shndërrimin e natyrës sonë hyjnore në fatin tonë të përjetshëm, por gjithashtu na jep shtysë që t'i ndihmojmë të tjerët [t'u japim shërbesë të tjerëve] në mënyrat e duhura.” Plaku Renland na kujton se “[d]etyra e Shpëtimtarit është të [na] shërojë. Detyra jonë është të duam – të duam dhe të japim shërbesë në një mënyrë të tillë që të tjerët të tërhiqen drejt Jezu Krishtit.”

Aftësia jonë për t'jetuar doktrinën e Krishtit do të përmirësohet nga studimi i përditshëm i Librit të Mormonit dhe marrja e sakramentit çdo javë. Presidenti Nelson shpalli se Libri i Mormonit “na mëson doktrinën e Krishtit ...

offre la compréhension la plus complète et la plus [claire] de l'expiation de Jésus-Christ que l'on puisse trouver». J'aime ce livre. Prendre la Sainte-Cène chaque semaine dans un esprit de prière nous permettra d'approfondir notre compréhension de l'expiation de Jésus-Christ et apportera dans notre vie un renouveau spirituel, du réconfort et le pouvoir de la divinité. Souvenez-vous, « le pouvoir de la divinité se manifeste dans [les] ordonnances [de la prêtrise]», et ce pouvoir qui vient de Jésus-Christ renforce notre désir et notre capacité de servir chaque personne individuellement.

Mon étude du Livre de Mormon et le fait de prendre la Sainte-Cène atténuent les sentiments de découragement, renforcent ma détermination à servir chaque personne individuellement, à la manière du Sauveur, et m'aident à faire de ma vie de disciple une priorité absolue.

Mes amis, je vous promets que, si nous vivons la doctrine du Christ et si nous servons chaque personne de manière à la conduire à la maison du Seigneur, nous marcherons résolument avec foi en Jésus-Christ, malgré les questions auxquelles nous n'avons pas de réponse et les moments où nous avons le sentiment d'être insignifiants, seuls, découragés et non reconnus. Nous inviterons chaque personne, individuellement, à venir à Jésus-Christ et à servir dans la maison du Seigneur pour recevoir son pouvoir rédempteur et son amour. Dans la maison du Seigneur, nous « ressentir[ons] la miséricorde [du Sauveur]. [Nous] trouver[ons] la réponse à [nos] questions les plus troublantes. [Nous] comprendr[ons] mieux la joie de son Évangile». Au nom de Jésus-Christ. Amen.

[dhe] jep kuptueshmërinë më të plotë dhe më të [qartë] për Shlyerjen e Jezu Krishtit që gjendet në ndonjë vend”. Unë e dua këtë libër. Dhe marrja e sakramentit me lutje çdo javë, do ta rritë kuptueshmërinë tonë për Shlyerjen e Jezu Krishtit dhe do të sigurojë përtëritje shpirtërore, ngushëllim dhe fuqinë e perëndishmërisë në jetën tonë. Mbani mend, “në ordinancat e [priftërisë], fuqia e perëndishmërisë manifestohet” dhe kjo fuqi që vjen nga Jezu Krishti, e forcon dëshirën tonë dhe aftësinë tonë për t'i dhënë shërbesë individit.

Studimi im i Librit të Mormonit dhe marrja e sakramentit i pakësojnë ndjenjat e shkurajimit, e rritin vendosmërinë time për t'i dhënë shërbesë individit sipas mënyrës së Shpëtimtarit dhe më ndihmojnë ta bëj dishepullimin përparësinë time më të lartë.

Miqtë e mi, ju premtoj se ndërsa ejetojmë doktrinën e Krishtit dhe i japim shërbesë individit në mënyra që çojnë në shtëpinë e Zotit, ne do të shkojmë përpara me besim te Jezu Krishti edhe mes pyetjeve pa përgjigje dhe ndjenjave të të qenit të parëndësishëm, të vetëm, të shkurajuar dhe të pavënë re. Ne do ta ftojmë individin të vijë te Jezu Krishti dhe të adhurojë në shtëpinë e Zotit për të marrë fuqinë dhe dashurinë e Tij shëlbuese. Në shtëpinë e Zotit, ne do ta “ndie[jmë] mëshirën e [Shpëtimtarit]. [Ne] do të gje[jmë] përgjigje për pyetjet [tona] më shqetësuese. [Dhe ne] do ta rrok[im] më mirë gëzimin e ungjillit të Tij.” Në emrin e Jezu Krishtit, amen.